איבא בינייהו יום תקופה גומר ויום תקופה מתחיל ולא מסיימי.
לא שייך כאן תנא בתרא לטפויי אתא כיון דמפסיק שאר תנאי דקאתי לטפויי עלייהו וכן איתא בפרק במה מדליקין (שבת כד.)
גבי איכא בינייהו דרב ברונא ולא מסיימי:

שמור את חדש כו' שמור אביב של תקופה שיהיה בחדש ניסן. פי' בקונטרס אביב של תקופת ניסן היינו ניסן של חמה שיהא בתוך ימי חידוש של לבנה במקלת וכמה ימי חידוש י"ד ומכאן ואילך היא ישנה וקשה דאם כן מאי קשה ליה וליעברוה לאדר לימא דקסברי יום תקופה גומר דאי נמי מעברי' לאדר ונדחייה חד יומא נופל תקופה בי"ד ומתחיל ניסן של חמה בט"ו ולא הוי בתוך ימי חידושה של לבנה ועוד משמע בפרק היו בודקין (לקמן דף מא.) דחידושה של לבנה ממשיך עד ט"ו דא"ר יוחנן עד מתי מברכין על החדש עד שתתמלא פגימתה ומפרשי הכדאי עד ט"ז וא"ל דקסברי אחרים יום תקופה גומר וחידושה של לבנה עד ט"ו הלכך כשנופלת תקופת ניסן בט"ו מעברין דליכא תקופת ניסן של חמה בחידושה של לבנה כלל ופריך לעבריה לאדר כדי שתפול תקופה בי"ד וביום ט"ו מתחיל ניסן של חמה דאיכא יום אחד בחידושה של לבנה והא דאמר בשילהי פ"ק דראש השנה (ד' כא.) כי חזית דמשכה תקופת טבת עד שיתסר בניסן לעברה להאי שתא ולא תיחוש לה דכתיב שמור את חדש האביב שמור אביב של תקופה כו' נ"ל אפילו בנופלת ביום ט"ז גופיה קאמר וקסבר יום תקופה גומר אפי' דכי מעברת לאדר ונופל בט"ו ליכא אביב של תקופה בחידושה דניסן אבל אי משכה עד ט"ו מעברין לאדר ולא מעבריגא ליה לשתא והא דקאמר לא תיחוש לה היינו לומר דאתריס היא יחידאה היא ואין הלכה כ) כמותו כדפי' שם בקונטרס ומיהו התם קשה למה לי טעמא משום אביב של תקופה תיפוק ליה משום תקופת תשרי דכשנופלת תקופת ניסן ביום ט"ז נופלת תקופת תשרי פעמים בכ"א פעמים בכ"ב ואפילו תפול תקופת תשרי בכ"א ליכא אפילו מקלת חג בתקופה חדשה דהא סבר יום תקופה גומר ולפר"ת אתי שפיר דכי משכה תקופת טבת עד שיתסר בניסן ונפלה בתחלת הלילה או בו' שעות בלילה א"ל לעבר משום תקופת תשרי דסגי דנעבר יום א' אדר או אלול ותפול תקופת תשרי בכ' בו ומיהו לפירוש הקונטרס נמי י"ל דאתא למימר דהתם דוקא כי משכה עד שיתסר עדיה אבל אם נופלת בחמיסר לא תעבריה אפילו נופלת בתחלת היום או בו' שעות ביום אלא ניעבריה לאדר אף על גב דתקופת תשרי נופלת בכ"א לא תיחוש דקיימא לן כאתריס דלא חייסינן לתקופת תשרי דלא דריש חג האסיף: **וליעבריה לאדר.** אפילו לפר"ת דפריך לכולהו תנאי מוכח מתוך תירוצו של רב אחא בר יעקב דלאתריס נמי פריך ותימה מאי קושיא הא רבה בר שמואל תני בסוף פ"ק דר"ה (דף כ.) יכול כשם שמעברין את השנה לעורך כך מעברין את החדש לעורך ת"ל החדש הזה כזה ראה וקדש ואמר רבא אי דתנא רבה בר שמואל אתריס היא דתניא אתריס אומרים אין בין עצרת לעצרת ואין בין ר"ה לר"ה אלא ד' ימים בלבד:

רבינא אמר לעולם אחרים בתשרי קיימי. לאו לשנויי קושיא דליעבריה לאדר קאתי כדפרישית לעיל:

ועריפת סמוכין דשליחותייהו קא עבדינן כדמפרש בהחובל (ב"ק דף פד.) אבל בקנסא לא עבדינן שליחותייהו משום דלא סכיתא ולית בה חסרון כיס: בטלו

עין משפט נר מצוה

קיב א מיי' פ"ד מהל' קידוש החדש הל' ח:
קיג ב מיי' פ"ג מהל' מעשה קרבנות הלכה י:
קיד ג מיי' פ"ד מהל' סנהדרין הל' ג:
קטו ד מיי' שם הל' ב:

תורה אור השלם

1. שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה:
דברים טז א
2. וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ בִּבְכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה:
שמות לד כב
3. וְסָמְכוּ זְקֵנֵי הָעֵדָה אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְיָ וְשָׁחַט אֶת הַפָּר לִפְנֵי יְיָ: ויקרא ד טו
4. וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: ויקרא א ד
5. וַיִּסְמֹךְ אֶת יָדָיו עָלָיו וַיְצַוֵּהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: במדבר כז כג

רבינו חננאל

מעברין [ולא איצטריך למימר די"ו דלאו] (י"ו אצטריך למימר דלאו) אלא משום דתנא י"ו לפני הפסח תנא י"ו לפני החג. ר"ש אומר אף י"ו לפני החג מעברין. ואקשינן הלא גם תנא קמא כך אמר ופרקי' יום תקופה גומר איכא בינייהו ואחד מהן אפי' פחות מי"ו אם היתה חסרה מעברין ואין מתברר איזה מהן סבר יום תקופה גומר ואיזה מהן סבר יום תקופה מתחיל. אחרים אומרים מיעוטו וכמה מיעוטו י"ד יום. ואקשינן מאי קסברי אי (אפי') קסברי יום תקופה גומר וכוליה חג בעינן בי"ד אין מעברין דהא אפי' בתר דנפקי מתשרי י"ד ימים ובט"ו חלה תקופת תשרי תחלת חולו של מועד יום י"ו בתשרי הוא והנה כל החג בתקופה חדשה אמאי מעברין בי"ד ופריק רב שמואל בר רב יצחק אחרי' בתקופת ניסן קיימי דכתיב שמור את חודש האביב ועשית פסח. שמור אביב של תקופה ועשית פסח. כלומר בעינן תקופה חדשה בי"ד בניסן בעשיית הפסח [פי' ר' בר"י שמור אביב של תקופה שיהא בְּחָדֶשׁ. פי' שמור שתהא מלאכת העומר קצירתו ותיקונו בתקופה חדשה. ומפורש במנחות פ' (יום טוב) [רבי ישמעאל] (שלו) היתה מלאכת העומר עשויה] ו) ואקשינן וליעבריה לאדר שתבא התקופה בי"ג בניסן ולא ליעבריה לשנה ושנינן הכי קתני אם היתה חסרה י"ח או י"ז או י"ו או ט"ו עד מיעוטו דהוא י"ד מעברין. י"ד אין מעברין דאפשר למלוי לאדר. וכמה מיעוטו י"ד יום. רבינא אמר לעולם אחרים אתקופת תשרי קיימי וכוליה חג בעי ואפי' י"ו הראשון ומתמהינן יום טוב הראשון חג האסיף כתיב כלומר שאתה אוסף בו ופרקינן לעולם אפי' י"ט הראשון בעינן בתקופה חדשה חג שהוא בזמן אסיף. כדכתיב וחג האסיף תקופת השנה והאסיף דכתיב ביה כסימנא בעלמא כלומר איזה חג בעינן בתקופה חדשה החג שהוא בזמן האסיפה ולאו משום דבעינן ממש בו ביום: **ירושלמי** (ה"ג) כי אכלו את הפסח בלא ככתוב. ר' סימון אמר (גלגל ארנן) [גולגלת

מסורת הש"ס

ו) ר"ה כא., ב) [ר"ה יג.], ג) [נ' תוס' לקמן יד. ד"ה יכול], ד) [לעיל ג.], ה) [פסחים סג.: סוטה לז. מנחות כו. סד. לח.], ו) [תוספת' פ"ג], ז) [לקמן טז:], ח) ע"ז ח.: ט) שייך לעיל ע"ח, י) ל"ל ומיעבד. רש"ל, כ) רש"ל כ' שהוא דיבור ח' עם דלעיל, ל) ל"ל כמוהן,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שמור וכו' שמור תקופת ניסן כל"ל ותיבת חדש נמחק: (ב) בא"ד שמור שיהא ניסן של חמה כל"ל ותיבת חדש נמחק:

מוסף רש"י

שמור אביב של תקופה. להייו ניסן של חמה שיהא בחידוש ניסן הלבנה (ר"ה כא.). ואין ב"ד שקול. אין עושין ב"ד שיהא יכול ליתלק שוה כשור אלא שיהא הרוב לגד אחד לקיים אחרי רבים להטות (סוטה מד:) ומתם זקנים בית דינא משמע (לעיל ג.).

רבינו חננאל (המשך)

של ארונה] היבוסי מצאו תחת המזבח. ששה דברים עשה חזקיהו גירר עצמות אביו על מטה של חבלים וכיתת נחש הנחושת וגנז טבלא של רפואות והודו לו סתם מי גיחון התתחון וקצץ דלתות ההיכל ועיבר ניסן בניסן ולא הודו לו אין מעברין קודם ר"ה ואם עיברוה אינה מעובבת אבל מפני הדחק מעברין אחר ר"ה מיד אע"פ שאין מעברין אלא אדר אלול לא נתעבר מימיו. וההנינן [פנינים פ"י] אם היה חדש מעובר אם היה לא היה והתני וכשקידשו השנה באושא עבר ר' ישמעאל בר' יוחנן בן ברוקה ואמר כדברי ר' יוחנן בן נורי בשני עבר ר' חנינה בר' יוסי הגלילי ואמר כר"ע כו' והתני קידשוהו בראשון ובשני זעירא אמר בשם רב חסדא אותה שנה ג) נתקלקלה קודם זמנו כ"ט יום לאחר עיבורו אין מעברין את השנה בחוצה לארץ ואם עיברוה אינה מעובבת. בבי רב אמר ביכולין לעבר בארץ ישראל אבל בשאין יכולין בארץ ישראל מעברין בחוצה לארץ ירמיה ויחזקאל וברוך בן נריה עיברו בחוצה לארץ. חנניה בן אחי ר' יהושע עיבר בחו"ל שלח ר' תלת איגרין גבי ר' יצחק ור' נתן. בחדא כתב לקדושת חנניה ובחדא כתב גדיים שהנחת נעשו תיישים ובחדא כתב אם אינך מקבל צא לך למדבר אטד ותהא שוחט (ונחרשה) [ונחונן] זורק קרא קמייתא ואקרון וכו'. אמר מאן ידע דאינון ידעין כוותי כו'. כתיב ואל יתר זקני הגולה אמר הקב"ה ביותר הם עלי זקני הגולה חביבה עלי כת קטנה שבא"י יתר מסנהדרין גדולה. החרש והמסגר אלף. ר' ברכיה בשם רבי אמר אלו החכמים ורבנן אמרו אלו הבולבוטים: **סמיכת** זקנים. א"ר יוחנן מסמכי סאבי ואקש' מנא לן מדכתיב ויסמוך את ידיו עליו ריצוהו תיסגי בחד וכי תימא משה רבינו במקום שבעים הוה אי הכי ליבעי שבעים ואמאי תנן בג' ועלתה בקושיא. ואסקה רב אשי סמכי ליה בשמא וקרו ליה רבי ויהבי ליה רשותא למידן דיני דקנסות. ואקשינן וחד לא סמיך והא רבי

ט) **איכא ביניייהו.** דלר' יהודה יום תקופה גומר ואפילו לא חסרה אלא עשריס ונפלה בכ"א ליכא מקלת חג ולר' יוסי יום תקופה מתחיל ואם נפלה בכ"א ליכא מקלת חג עד שתחסר כ"א ותפול חדשה בכ"ב והוה ששה עשר לפני הפסח דהוי ההיא לפני החג חסירה כ"א הוא דמעברין אבל חסירה בליר מהכי לא: **ולא מסיימי.** אין סימן איזה מהן קאמר ששה עשר חסירה וב"י תפול מעברין אבל נפלה בט"ז אין מעברין דיום תקופה מתחיל ואיכא כוליה חג וחד מיייהו קאמר אפילו נפלה בט"ז מעברין דיום תקופה גומר וליכא כוליה חג ואע"ג דתרוייהו אמרי כחדא ששה עשר חד קאי אחיסרון וחד קאי אנפילה ולא ידעינן הי מיייהו: **שמור את חודש האביב שמור אביב של תקופה שיהא בחודש ניסן.** שמור תקופת (א) חדש ניסן של חמה שיהא בתוך חידושה של לבנה. אביב הוא ניסן של חמה שאין ניסן קרוי אביב אלא על פי ביאור התבואה שמתבכרת בו וכל ביכור התבואה ועתי הקיץ והחורף לאשבון החמה הם. ואמר רחמנא שמור שיהא (ב) חדש ניסן של חמה ממש לתוך ימי חידושה של לבנה דכתיב חדש ואין לשון חידוש נופל אלא על לבנה המתחדשת ואשמועינן שיהא ניסן של חמה ממש בתוך ימי חידוש הלבנה במקלת וכמה הן ימי חידושה י"ד ימים מכאן ואילך היא ישנה: **וליעבריה לאדר.** ולידחייה לפסח חד יומא ואי נמי מיקלע פסח בבד"ו לא איכפת לן דהא לא עבדינן פסח בבד"ו טעמא משום תשרי הוא והיכא דלא אפשר מוטב דלעבריה לאדר וליקלע בבד"ו ג) ומיעבר בקייטא חד ירחא חסר טפי מכסדרן וליהדר לתשרי בדוכתא ביום הגון ולא ניעבריה לשתא למידחייהו לכולהו מועדות חדש שלם: **תנא.** דאתריס מלמעלה למטה קחשיב וה"ק מעברין עד מיעוטה ולא מיעוטה בכלל כלומר אם תחסר תקופת טבת י"ח ימים או י"ז או ט"ז או ט"ו ותפול תקופת ניסן ביום ט"ז מעברין אבל אם חסרה י"ד ונפול תקופת ניסן בט"ו אין מעברין דמעברין לאדר ותפול תקופת ניסן בי"ד ויום תקופה מתחיל ועשה פסח בתקופה חדשה: **נעולס בתשרי קיימי.** ומשום הכי ליכא לתקוני מילתא בעבורי ירחי ומדחייא חד יומא למועד כדמפרש לעיל [ע"ח] דתשרי לא מידחי חד יומא הוא. ולאמרינן הא איכא כולה חול המועד בתקופה חדשה קסברי אתריס כוליה חג בעינן ואפילו יו"ט ראשון בתקופה חדשה ויום תקופה גומר הלכך כי נפלה תקופה בט"ו מעבדינן: **חג האסיף לחיב.** חולו של מועד משמע. ומשנינן אתריס הכי משמע להו קרא חג האסיף חג הבא בזמן אסיפה דהיינו סוכות יהא בתקופה חדשה: **וקני השוק.** שאינן מסנהדרין: **קטני עדה.** מסנהדרי קטנה: **מיוחדין שבעדה.** סנהדרי גדולה: **על בסמוך.** ולא צריך למיסמך ממש כתב רחמנא וסמכו ממש: ד) ולר"י משום סמיכה ממש לא איצטריך וסמכו אלא ליכתוב את ידיהם על ראש ואנא גמיר ראש ראש ממש מוסמך ידו על ראש העולה (ויקרא א): **מיסמיך סבי.** לקרות להם רבי: **במקום שבעים וחד קאי.** לפי שהיה משה ראש להם ושקול כולם: **בידא ממש סמכי ליה.** בלשון בעיא גרסינן ליה כלומר מי בעו לאתנוחי ידייהו על ריאיה דסבא: **למידן דיני קנסות.** דאתיהים כתיב (שמות כב) דמשמע דייני מומחין והיינו סמוכין ובשאר דיני ממונות לא בעינן מומחין כדאוקימנא ברים פירקין (דף ג:) משום נעילת דלת והיכא דליכא נעילת דלת כגון בד' שומרין וגזילות דיינין בבבא אע"ג דליכא בקנסא לא עבדינן שליחותייהו משום דלא סכיתא ולית בה חסרון כיס: בטלו

ו) הכדר ל"ע דא"כ למה אמרו אתריס דעד מיעוטו מעברין הא אפילו אם חל ט"ז בתקופה חדשה ג"כ אין מעברין לפי' ר' בר"י ואולי דלא פירש כן אלינא דאתריס רק אלינא דרבא כב"ה כ"א ע"ש ונראה דלא גרים אביב של תקופה רק שמור אביב שיהא בחודש ניסן והיינו בניסן של חמה ודו"ק.
ז) ביומאלמי אם משמע דהוא דין בפני עצמו דאם נתקדש קודם זמנו כגון ביום כ"ע לאחר עיבורו אינו חל הקידוש ע"ש ואולי דרבינו מפרש דנתקלקלה היינו שעשו וקידשוהו ביום כ"ט ולפיכך קדשו למחר פעם שנית ודו"ק